

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Parish
Українська Католицька Парафія Покров Пресвятої Богородиці

St Mary's Ukrainian Catholic Parish

550 West 14th Ave Vancouver BC V5Z 1P6

www.stmarysbc.com [Facebook- St Mary's Ukrainian Catholic Church Vancouver](https://www.facebook.com/StMarysUkrainianCatholicChurchVancouver)

Editor: Orest Kerrycky ukrainiancatholicvancouver@gmail.com

3rd Sunday after Pentecost

Неділя 3-а після П'ятидесятниці

So, when the Lord says, is life more than food and the body more than clothing; of course this should be self-evident to us; life is ordered in order to know God. So everything you do should be to know God. And the way you think determines who you are. This is what the Lord is speaking of when He says, the light of the body is the eye; because the eye sees and desires. What you desire is *who you are*, no matter how much Scripture you know or anything else that you accomplish in life. What you see and desire is what you are, and it affects your soul. This is very critically important for us to understand. The eye determines where the soul goes. So your eye must desire to see God.

Welcome to all on-line Parishioners, guests and friends

Parish Administrated by: Father Serafym Grygoruk OSBM serh70@outlook.com

550 West 14th Ave Vancouver BC V5Z 1P6

Church office: 604-879-5830 Office email: office@stmarysbc.com

Father Joseph Pidskalny, OSBM - local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM Bishop-Emeritus

До римлян 5:1-10

5 Оскільки ми виправдалися перед Богом завдяки нашій вірі, то маємо мир [a] з Ним через Господа нашого Ісуса Христа. 2 Через нашу віру, Христос дав нам можливість зазнати благодать Божу, яку тепер маємо. Ми радіємо з надії прилучитися до Слави Господньої. 3 І більше того, ми радіємо з наших страждань, бо знаємо, що страждання породжують терпіння. 4 Терпіння породжує стійкість, а стійкість, своєю чергою, приносить надію. 5 Надія ж нас ніколи не розчарує, бо любов Бога влилася в наші серця через Святого Духа, який був даний нам.

6 Свого часу Христос помер за нас, лихих людей, хоча ми ще самі були немічні. Та, у призначений час, Він віддав Своє життя, рятуючи нас. 7 Рідко буває, щоб хтось віддав життя за іншу людину, навіть якщо то дуже добра людина.

8 Та Бог показав, як сильно Він нас любить, тим, що Христос помер заради нас, коли ми були ще грішниками. 9 Оскільки тепер ми виправдані перед Богом кров'ю Христовою, тож і від гніву Божого врятуємося через Ісуса. 10 Коли ми були ще ворогами Богу, Він примирив нас з Собою через смерть Свого Сина. Надто ж зараз, коли ми стали Його друзями, врятуємося життям Його Сина.

Від Матвія 6:22-33

22 Око — єдине джерело світла для тіла. Отже, якщо ви бачите людину, та бажаєте допомогти їй, то й усе тіло ваше буде наповнене світлом. 23 Але якщо ви дивитесь на людину егоїстично, то й усе тіло ваше буде в темряві. Якщо єдине світло, яке маєте ви — темрява, тож темрява та — є нагірша з усіх!» [a]

24 «Ніхто не може служити двом господарям, бо зненавидить одного й полюбить іншого або буде відданий одному і зневажатиме іншого. Не можна водночас поклонятися Богові й грошам [b]».

25 «Отже, кажу Я вам: не піклуйтеся про те, що їстимете й питимете, аби підтримати життя своє. Не турбуйтеся про одяг для тіла вашого. Напевне, життя є важливіше їжі, а тіло — одягу! 26 Погляньте на птахів: вони не сіють, не жнуть, не збирають зерна до комори, але ж Отець Ваш Небесний годує їх. Хіба ж ви не знаєте, люди, що ви значно важливіші за птахів? 27 Ніхто з вас не зможе хвилюванням своїм подовжити життя своє хоча б на годину? 28 Навіщо ви піклуєтесь про одяг? Погляньте, як ростуть дикі квіти: вони не працюють, не шиють одягу собі. 29 Та ж кажу вам, що й Соломон у розквіті слави своєї не вдягався у такі вишукані шати, як вони. 30 Якщо Бог одягає в таку розкіш траву польову, що сьогодні росте, а завтра потрапить у вогонь, то наскільки ж певніше одягне Він вас, о маловіри! 31 Тож не піклуйтеся й не питайте: „Що нам їсти?“ або „Що нам пити?“ або „У що нам вбратися?“ 32 То лише погани увесь час дбають про таке, але ж Отець Ваш Небесний знає, чого ви потребуєте.

33 Натомість, дбайте насамперед про Царство Боже та робіть усе, що Господь від вас вимагає, й тоді усе інше Він неодмінно вам надасть.

Romans 5:1-10

¹Therefore, since we have been justified through faith, we have peace with God through our LORD Jesus Christ, ²through whom we have gained access by faith into this grace in which we now stand. And we boast in the hope of the glory of God. ³Not only so, but we also glory in our sufferings, because we know that suffering produces perseverance; ⁴perseverance, character; and character, hope. ⁵And hope does not put us to shame, because God's love has been poured out into our hearts through the Holy Spirit, who has been given to us. ⁶You see, at just the right time, when we were still powerless, Christ died for the ungodly. ⁷Very rarely will anyone die for a righteous person, though for a good person someone might possibly dare to die. ⁸But God demonstrates his own love for us in this: While we were still sinners, Christ died for us. ⁹Since we have now been justified by his blood, how much more shall we be saved from God's wrath through him! ¹⁰For if, while we were God's enemies, we were reconciled to him through the death of his Son, how much more, having been reconciled, shall we be saved through his life!

Matthew 6:22-33 New King James Version (NKJV)

22 "The lamp of the body is the eye. If therefore your eye is [a]good, your whole body will be full of light. **23** But if your eye is [b]bad, your whole body will be full of darkness. If therefore the light that is in you is darkness, how great is that darkness!

24 "No one can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will be loyal to the one and despise the other. You cannot serve God and [c]mammon.

25 "Therefore I say to you, do not worry about your life, what you will eat or what you will drink; nor about your body, what you will put on. Is not life more than food and the body more than clothing? **26** Look at the birds of the air, for they neither sow nor reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feeds them. Are you not of more value than they? **27** Which of you by worrying can add one [d]cubit to his [e]stature?

28 "So why do you worry about clothing? Consider the lilies of the field, how they grow: they neither toil nor spin; **29** and yet I say to you that even Solomon in all his glory was not [f]arrayed like one of these. **30** Now if God so clothes the grass of the field, which today is, and tomorrow is thrown into the oven, will He not much more clothe you, O you of little faith?

31 "Therefore do not worry, saying, 'What shall we eat?' or 'What shall we drink?' or 'What shall we wear?' **32** For after all these things the Gentiles seek. For your heavenly Father knows that you need all these things. **33** But seek first the kingdom of God and His righteousness, and all these things shall be added to you.

Announcements

- **Parish Council Meeting** - Tuesday June 30, 2020 7pm Fellowship Room
- **Happy Father's Day!** Fatherhood is a great calling from God that plays a very important role in our lives. So, we wish our fathers God's blessings, good health, happiness for many years!
- Please note: that in order to participate at a Sunday Liturgy; you cannot show up for the service you must do the following:

You must pre-register for a particular Sunday Divine Liturgy (either 8:30 or 10:30) by contacting the parish office either by email: office@stmarysbc.com or by phone at 604-879-5830.

- You must pre-register for a Sunday Divine Liturgy by 2:00 PM on the Friday before each weekend. (Example: For Divine Liturgy on Sunday, June 28, you must pre-register and be confirmed by Friday, June 26 at 2:00 PM.) Please read the attached Directives and letter from Father Serafym Grygoruk, OSBM:

Letter: <http://www.stmarysbc.com/>

THANK YOU

St. Mary's Ukrainian Catholic Church would like to thank all those parishioners and friends for their continued financial support during this time. We appreciate and are grateful for your support as our parish continues to meet ongoing financial obligations. Because of the strict COVID-19 restrictions it is difficult when we cannot pray and socialize together. Please continue to pray for all who have been affected by the pandemic. Let us remember all those front line and essential workers who help us on a daily basis. May the Risen Lord bless, heal and strengthen all of us.

Молитва прохання: варто чи ні молитися за себе?

Обміркувавши кроки, які маємо зробити в молитовному дозріванні, – молитва подяки, молитва покаяння та молитва прохання за інших, – тепер, нарешті, ми дійшли до того моменту, коли можемо роздумати над молитвою за себе, за власні потреби. <https://youtu.be/tt7kloChnns>

Бог знає наперед про наші потреби

Перед тим як роздумувати над цим, я б хотів пригадати одну фразу, яку сказав Христос до своїх учнів з цього приводу. Ці слова є дуже важливими. «Ще перед тим, як ви відкриєте уста у вашому проханні до Господа Бога, Він уже знає, що вам потрібно» (пор. Мт. 6, 32). Хтось може запитати: навіщо тоді мені ще зі свого боку щось Богові представляти, коли Він вже все знає про мене. Навіщо молитися?! Для чого потрібна молитва за свої потреби і чому вона така важлива?

Молитва за власні потреби потрібна насамперед нам

Відповідь на це питання може нам дати навіть сучасна наука. Висловити те, що відчуваємо, думаємо або чим живемо, є часом дуже важливо. Нам важливо сказати про те, що нам болить, про те, що нам не подобається. Нам важливо висловити те, чим живемо. Перетворення нашого болю, нашого пошуку, навіть сумніву на слово є дуже важливим моментом в особистому духовному житті. Як багато в нас є невисловлених, неказаних речей і справ! Як важливо часом, щоби хтось нас вислухав, а ми мали можливість перед кимось висловитися. Як часто ми відчуваємо, що немає нікого, хто готовий вислухати нас до кінця! Тому молитва прохання не так потрібна Богові, як нам.

Бог завжди готовий слухати

Ми часом думаємо, що молитвою прохання про особисті потреби ми проінформуємо Господа Бога про те, чого нам бракує і чого ми потребуємо. Ми думаємо, начебто Господь Бог не знає докладно, чим ми живемо, що нас болить, тому ми повинні додатково повідомити Його про це.

Насправді це не так. Господь Бог бачить наше серце глибше, ніж ми самі. Господь Бог розуміє наші потреби краще, ніж ми самі. А наша молитва прохання про наші наміри, наші потреби є важливою для нас. Молячись за себе самих, ми ліпше розуміємо, усвідомлюємо, про що просимо. Часом кажуть: уважай, про що просиш, бо це може статися з тобою. Цікаво, що коли справді ми в нашій молитві висловлюємо, перетворюємо на наше слово до Бога все те, що нам потрібно, то це ніби самим фактом висловлення починає у певний спосіб здійснюватися. Господь Бог дуже хоче, щоб ми висловили, відкрили Йому глибину свого серця. Він завжди готовий нас слухати.

Він є Той, хто справді завжди є поруч і ніколи не зрадить. Коли ми навчимося говорити з Господом Богом особистою молитвою за власні потреби, відкривати Йому це в усій повноті, тоді зможемо назавжди побороти нашу самотність. Ми відчуємо, що ми ніколи не є покинутими чи забутими.

Наш голос – голос усієї Церкви

Говорячи про молитву покаяння, ми згадували, що таким чином впускаємо до свого серця Господа Бога. Молячись за потреби інших, впускаємо в серце всю спільноту Церкви. Коли ж молимося за себе самих, відчуваємо, що і Господь Бог, і вся спільнота Церкви молиться за нас до Небесного Отця. Син, Дух Святий і Тіло Церковне переймаються також і нашими потребами.

Особиста молитва не приватною в такому сенсі, що молимося лише самі, відокремлено від інших. Коли молимося своєю особистою, приватною молитвою, завжди молимося в Церкві та з Церквою. Ці наші прохання підхоплює хор молільників Церкви на землі і Церкви, прославленої в небі. Тобто наші потреби, наш голос стають начебто голосом усієї церковної спільноти. Наша особиста молитва стає молитвою Тіла Христового.

І Син, і Святий Дух заступаються за нас перед Отцем

Навіть коли ми молимося про приватні, як ми кажемо, справи, то молимося у Церковному Тілі, Головою якого є сам Христос. І тоді Христос, як Глава Церкви, заступається за нас перед Небесним Отцем. Особиста молитва не є промовлянням, криком у порожнечу. Ні. Син Божий розмовляє зі своїм Отцем в лоні Пресвятої Трійці про нас. А Дух Святий, як каже апостол Павло, заступається за нас стогонами невимовними. Навіть наш стогін, наші болі, наш крик душі перетворюються на стогін молитви Святого Духа в небі. І таким чином ми відчуваємо себе любленими синами Небесного Отця, відчуваємо себе віднайденою овечкою на плечах Доброго Пастиря Христа, яку Він прийшов знайти, взяти на свої плечі і принести назад додому. Ми відчуваємо, що в нас і з нами за наші потреби, за наші прохання молиться Дух Святий, а ті молитви обіймає Небесний Отець. Бо каже Христос своїм учням на Тайній вечері: «Усе, що ви попросите в Моє ім'я, вірте, що так вам станеться і буде вам» (пор. Мт. 21, 22).

Молитися в ім'я Христа, і буде нам дано

Ми повинні в особистій молитві навчитися молитися в ім'я Сина, в ім'я Христа, до Небесного Отця, і буде нам те, про що просимо. Молитися до Отця в ім'я Його єдиного Сина означає насамперед перебувати в Сині, дозволити Синові бути в нас, бути в Його Тілі – Христовій Церкві. Нам потрібно бути вповні переконаними, упевнено вірити, що буде нам те, про що просимо.

Нехай Небесний Отець прийме всі наші молитви, які ми до Нього скеровуємо! Нехай допоможе нам краще зрозуміти, чого насправді потребуємо! Нехай особиста молитва, наш слабкий приватний голос буде підсилений голосом молитви Сина і стогонами Святого Духа! Нехай Отець, і Син, і Дух Святий, прийнявши наші потреби і молитви, сповнять усе те, чого ми потребуємо для нашого спасіння.

+ Святослав Субота, 13 червня 2020, 20:55

CATHOLIC VANCOUVER JUNE 18, 2020

Priests thank their dads: A Father's Day tribute to 'Fathers of Fathers'

BY AGNIESZKA RUCK

Father Mark McGuckin and Brian McGuckin. Father McGuckin said his father had a profound impact on his life with his subtle actions and deep Catholic faith. (Photo courtesy of McGuckin family)

When Brian McGuckin first suggested to his son that he consider becoming a priest, Mark laughed it off, telling him “not in a million years!”

But, thanks in part to the faithful and selfless example of his dad, Mark McGuckin ended up leaving his career in the film industry and pursuing a vocation as a priest in the Archdiocese of Vancouver. He was ordained in 2016.

With Father's Day coming up June 21, The B.C. Catholic reached out to two priests to hear about the good influences of these “Fathers of Fathers.”

“[My dad] is by far the biggest male influence in my entire life, and has been from day one,” said Father McGuckin, assistant pastor at St. Mary's Parish in Chilliwack.

“It's hard to encapsulate in words the influence people have on you, and his is so all-encompassing. Certain words come to mind: self-giving, hard-working.”

Before he became a dad, Brian McGuckin spent a few years discerning a vocation with the Trappist Monks at Our Lady of the Prairies near Winnipeg. Though he would eventually become a teacher and father instead of a monk, that experience would have a profound influence.

“It was good for me, as it was good for anyone who goes into religious life and spends a couple years,” Brian said. “You have a tremendous resource to draw on... it was a foundational period of time for me.”

Father McGuckin said his dad always seemed to have a monastic side to him. The man went to daily Mass, prayed the Rosary, and seemed to have a deep trust in the Lord. As a child and a young man, Mark didn't fail to notice his dad's passion for his faith.

Mark remembers the Friday nights he would invite his friends for sleepovers in his parents' living room. They would lie in sleeping bags watching one movie after another into the wee hours of the morning. “Inevitably, my dad would wake up, because he was waking up to shave, brush his teeth, and open up the church. I knew this, and my friends kind of knew it,” said Father Mark.

“He wouldn't be imposing, telling us we should go to sleep, or go to Mass with him, but he was just this influence. There was something that gave him life. He was pursuing something good, and it just rubbed off on me. Moments like that, at the time experiences we would label insignificant, were anything but in the long run.”

Other moments might have been the Rosaries his dad prayed as he drove Mark to and from visits at home and his studies at the University of British Columbia, or when his dad would call on weekends to check if his son had been to Mass on Sunday.

Mark graduated with a degree in film production in 2004 and threw himself into his career with little thought for his faith.

It wasn't until he was in his late 20s when Mark experienced a dark period in his life and a dramatic "reawakening" of his faith. He became suddenly interested in the faith of his father and spent six months at Madonna House in Ontario, a Catholic community of lay men and women and priests, before entering Seminary of Christ the King.

"He surprised me one night," said Brian, recalling the moment he learned his son was considering a vocation as a priest. "I was flabbergasted, to tell you the truth, but I wasn't surprised." Little did Mark know, his father had consecrated him to Mary many years earlier and made it a daily petition that God guide his son. "It became a constant prayer every day, allowing him to live the life God gave him to live, and for me not to interfere but only ask for God's grace in everything he did."

Father McGuckin said his father's influence has inspired him as well as the many young men he has taught at the Seminary of Christ the King.

"For my dad, our Lord is so central. When we describe our Lord as a rock and our firm foundation, we can say it with words and it can be an intellectual thing and we keep it in our minds, but to really own it, to really learn it, there comes this stability and self-assuredness from our Lord. It's something that my dad just carries with him," he said.

"It comes with his athletic sensibility, too; he grew up playing football and he has that fighter's spirit of engaging in the battle and not backing down. To do so in life in general, trusting in our Lord, and taking those steps forward – that has greatly influenced me."

Another Vancouver priest, Father Pablo Santa Maria Watson, says his father and grandfather also had great influences on his life and faith.

"I was very close to my grandpa," said Father Santa Maria on the phone from Spain, where he is studying at the University of Navarra.

Emilio Watson "was a man of very deep spiritual life," a daily Mass-goer, and the man who taught young Pablo how to drive, use tools, and develop an appreciation for Gregorian chant and classical music.

Pablo loved staying overnight at the home of his grandparents, which they allowed under one condition: he would have to attend Mass with one of them in the morning. His grandmother would go early in the morning, so he would sleep in and go to Mass later in the day with Emilio.

"My grandpa had an immense love for the Eucharist. When he was 90 years old, he could not contemplate the idea of not kneeling at the consecration," said Father Santa Maria.

Father

"I remember hearing him pray, how deeply he would pray. I was almost moved to tears with his deep love for Jesus."

Though Emilio was not the kind of man to talk about his feelings or urge his oldest grandson to become a priest, Father Santa Maria could tell he was moved at his ordination in 2012.

Emilio passed away not long afterward, but he left an indelible mark on the family.

"He was hugely influential, his way of being, he was a huge influence. A good man. He worked hard, loved his family. A man of integrity."

What Emilio did not say in the form of encouraging words, Father Pablo Santa Maria Sr., did. The priest said his father "was the one who affirmed me when I needed to be affirmed, who would challenge me. How to make a man; that's what I learned from my dad."

One day, while Pablo was away at boarding school, struggling to keep his grades up and getting in trouble, his father called and told him he was meeting him for lunch.

"I was nervous. But rather than get angry, he said: 'What's going on?' I was very good at sciences and I was close to failing the class ... He taught me to seek excellence."

Dates with his sons were common occurrences. Pablo Sr. would go on drives with one son at a time to the beaches of Acapulco to talk about life and "have pizza for dessert."

"He did it with my brother, my mom did it with my sister. My dad was very much involved in our relationship. He affirmed me when I needed it, challenged me when I needed it, and had the virtue of knowing when and how."

Some studies have found that the greatest indicator of whether or not a child will regularly attend church later in life is whether or not their fathers did.

Father Pablo with family at Holy Rosary Cathedral in 2011. (BCC file photo)

Father Pablo puts it this way: "Good fathers make good families, and families make good vocations."

